

Mr. ANTE MAVER
 Mr. ANTE MATEŠIĆ
 PRO PTT promet
 Split

PTT – BITNA PRETPOSTAVKA INFRASTRUKTURE ZA USPJEŠAN RAZVOJ TURIZMA

SAŽETAK

Uradu se daju prijedlozi optimalnih odnosa PTT-a i turizma, u vezi čega se pledira za otvaranje javnih govornica i poštanskih ureda na određeni broj stanovnika, zatim to isto u marinama, mornarskim punktovima i većim hotelskim objektima. Autori smatraju da bi se time odteretilo osoblje koje radi u turizmu, a sam PTT promet postao bi daleko efikasniji i za turiste atraktivniji, dok bi turistička djelatnost time mnogo dobila na svom renomeu.

1. UVOD

Čovjek kao društveno biće u sklopu određenih društveno-ekonomskih odnosa, a i zbog raznih svojih potreba povezan je sa drugim ljudima raznim vezama, odnosima i interesima. Zbog toga su u ljudskom društvu, pa i na niskim stupnjevima civilizacije i kulture, bile potrebne posredne ili neposredne veze između ljudi i njihovih društvenih grupacija.

Razvojem proizvodnih snaga, a s tim u vezi i cjelokupne društvene nadgradnje i svih njenih komponenti, mijenjao se i usavršavao PTT sistem, da bi danas postao nužna karika u općem procesu društvenog funkcioniranja i razvoja.

Suprotno tome, turizam je jedna među neograničenim brojem sekundarnih čovjekovih potreba koja se uglavnom sastoji u potrebi za višim oblicima odmora i razonode, shvaćenim u najširem smislu, koji obuhvaćaju kulturne, sportske i druge raznovrsne rekreacijske doživljaje, vezane za privremenu promjenu mjesta stalnog boravka, uključujući i putovanje.

Turizam kao takav vrlo brzo je prevalio inače dugi put od usko pojedinačnih do društveno široko priznatih potreba. Danas su one dobile tolike dimenzije i jačinu da motiviraju periodične pokrete masa kojima po broju sudionika nema ravnih u povijesti čovječanstva.

Ako turizam kao masovni mobilitet ljudi u odnosu na njihovu svakodnevnu povezanost i međuzavisnost na određenom prostoru, shvatimo kao vlastiti izbor u zadovoljenju rekreacijskih potreba, u najširem smislu, uz mogućnost redukcije postojećih međusobnih veza, odnosno potreba do željene razine, onda je PTT u tome mnogoljudnom turističkom mobilitetu ona nit i čvrsta veza posredstvom koje turist ostvaruje one svoje najintimnije potrebe skopčane s ljudskom prirodom koje ne trpe nikakovu redukciju, a koje ni jedna druga djelatnost vezana za turizam ne može zadovoljiti.

2. ODNOSI PTT-a I TURIZMA DANAS

Koliko je PTT danas doista kvalitetan činitelj turističke ponude u pružanju svih usluga, sa stajališta pristupačnosti i neposrednosti, otvoreno je pitanje.

Mišljenje je, da se PTT još uvijek sporo i vrlo teško prilagođava svojoj značajnoj ulozi nezaobilaznog činitelja kvalitetne i cjelovite turističke ponude.

Sve snažniji tokovi turizma, koji su zapravo prave "seobe naroda", PTT kao da mnogo ne diraju. U organiziranosti svoje mreže PTT još uvijek ne odstupa od ustaljenih i tradicionalnih organizacijskih oblika.

Što se na tom planu poduzima, sastoji se u obaveznom postavljanju ponekog poštanskog kovčezika više u mjestu, u eventualnom montiranju javne međumjesne i međunarodne govornice u nekom turističkom objektu i nešto prilagođenijim radnim vremenom postojećih kapaciteta PTT mreže turističkim potrebama.

Stoga se događa da u turističkim razdobljima i turističkim mjestima, kada dolazi do povremene koncentracije turista kao potencijalnih i stvarnih korisnika PTT usluga, koji izazivaju pojačanu koncentraciju zahtjeva na najrazličitijim PTT i ostalim uslugama na postojećim kapacitetima PTT mreže, koji su obično dimenzionirani za potrebe lokalnog stanovništva, nastaju potpuna zagušenja, jer sama organizacijsko-kadrovska rješenja unutar postojećih kapaciteta ne mogu to otkloniti.

Razlozi za subjektivnu neprilagodljivost PTT-a turističkim potrebama leži i u objektivnim poteškoćama, a najznačajnija je još uvijek nejednaki tretman PTT-a kao infrastrukturne pretpostavke razvitka zemlje, prema nekim drugim sličnim djelatnostima.

3. PRIJEDLOG OPTIMALNIH ODNOSA PTT-a I TURIZMA

Značenje PTT-a u društvu kao cjelini, a time i turizmu s obzirom na njegovu funkciju u prijenosu pismenih i govornih saopćenja i novčanog poslovanja, znatno prelazi interese jedne djelatnosti kao što je PTT promet. Stoga, sva zbivanja koja se dešavaju u procesu razvoja PTT-a imaju šire ekonomske, turističke i uopće društvene reperkusije. PTT se sa stajališta razvoja infrastrukture ne bi smio promatrati kao usluga koja slijedi potrebe, nego kao bitna pretpostavka svakog oblika razvitka pa i turističkog.

Da bi PTT kao bitna pretpostavka infrastrukture uspješno utjecao na razvoj turističke privrede potrebno je iznaći optimalne odnose ovih dvaju djelatnosti, koji bi mogli izgledati kako slijedi:

1. Budući da postojeća mreža posebnih PTT infrastrukturnih objekata ne zadovoljava ni potrebe lokalnog stanovništva bilo bi potrebno da se na 500 stanovnika otvori po jedan šalter za obavljanje poštanskih i telegrafskih usluga, a na 200–300 stanovnika i turista da se otvore međumjesne i međunarodne telefonske govornice. Postojeća telefonska infrastruktura je zadovoljavajuća za privatne osobe kao pretplatnike, no sa društvenog gledišta ona ne zadovoljava potrebe za vrijeme turističke sezone, a može se riješiti bez većih investicijskih ulaganja upotrebom koncentratora.
2. Svaki hotelski odnosno turistički infrastrukturni objekat pored PTT sredstava s kojima raspolaže, trebao bi imati u svom sklopu i jedan posebni PTT infrastrukturni objekat čija bi veličina ovisila o broju gostiju. Jedan šalter bi trebao usluživati najviše 100 gostiju dok bi na 50 gostiju otpadala po jedna javna govornica.

3. Svi važniji tranzitni punktovi gdje se turisti zadržavaju određeno vrijeme kao npr. lučka pristaništa, željezničke stanice, autobusni kolodvori, aerodromi, benzinske crpke i slično, morali bi imati PTT urede, kao i javne govornice, a o broju istih trebao bi poslužiti broj gostiju i dužina zadržavanja istih.
4. U novije vrijeme, kao nova turistička atrakcija, sve više se akcentira nautički turizam. Da bi se ovaj vid turizma razvijao potrebno je za to imati sagrađene posebne turističke infrastrukturne objekte za smještaj jahti, a u sklopu cijelog ovog infrastrukturnog kompleksa neminovan je i PTT. Veličina infrastrukturnog PTT objekta, kao i broj javnih govornica, ovisili bi o broju vezova, tj. o broju jahti. Budući da je ovaj vid turizma u začetku trebalo bi u planovima razvoja PTT-a voditi računa o nautičkom turizmu iz razloga što su ovakvi infrastrukturni objekti smješteni izvan gradova i mjesta u kojima postoje infrastrukturni objekti.

4. ZAKLJUČAK

Ovim rješenjem bi se zadovoljile potrebe generalnih planova poštanske, telegrafске i telefonske mreže a samim tim postigao bi se cilj iz kojega bi bilo vidljivo da bi PTT kao bitna pretpostavka infrastrukture doprinosila uspješnom razvoju turističke privrede. Na taj način osoblje koje radi u turizmu ne bi bilo opterećeno na neki način pružanjem PTT usluga, već bi cijelo vrijeme posvećivalo svom poslu koji bi obavljalo kvalitetnije, što bi imalo odraz i na sam prihod turističke privrede, dok bi s druge strane PTT obavljao svoju funkciju i bio u potpunosti približen potražnji i povoljno utjecao na ekonomske efekte kako PTT-a tako i turizma.

SUMMARY

POSTAL SERVICES – AN ESSENTIAL PREREQUISITE OF ADEQUATE FACILITIES FOR ADVANCED DEVELOPMENT OF TOURIST INDUSTRY

This paper gives suggestions of an optimum relationship of postal service and tourist industry and within this scope recommendations for introduction of public telephone booths and postal offices per specified number of inhabitants, to subsequently include yachting marina, transit points, and major hotel facilities. The authors believe that in this manner the personnel employed in tourist industry may be relieved of surplus efforts while the postal service/traffic may become far more efficient and attractive for the holiday-makers, and finally, the tourist industry could considerably earn in reputation.